

Cerul timpului meu

George Pena

Nepotolit de dragoste
în datini,
am drumuit sublimul
veșnic bătaios;
de-acum, mă pot numi
drept orizont de patimi,
năucit în cânt,
de sus și până jos.

Din mine fiecare fibră
are un răsunet,
fiecare vorbă
are-o rezonanță sonoră;
cerul timpului meu
răzvrătit de tunet,
e siniliu de dor,
vibrând adânc în oră.

Sufletele
te înaltă distins cariatidă,
cu ierburi în tălpi,
cu pletele în stele;
de soare
arșița iubirilor avidă,
va liniști, mirifică,
căutările mele.